మానసమయూరి

– కస్తూరి మురళీకృష్ణ

(గత సంచిక తరువాయి)

ఫోను మోగుతోంది.

ప్రశాంతి చేస్తోంది. కానీ తియ్యబుద్ధికావటం లేదు. మాట్లాడాలనిపించటం లేదు.

తాను ఫోన్ తీయకపోయినా, మాట్లాడకపోయినా ప్రశాంతి కంగారు పడుతుందని తెలుసు శరత్‌కు.

కానీ అతడికి ఎవ్వరితో మాట్లాడాలనిపించలేదు.

అతడి మనసంతా సినిమా థియేటర్‌లో ఏం జరగబోతోంది అన్న దానిపైనే కేంద్రీకృతమయి ఉంది.

భగవంతుడు మనిషికి ఇచ్చిన అత్యద్భుతమైన వరం ఊహాశక్తి.

భగవంతుడు మనిషికి ఇచ్చిన అతిఘోరమైన శాపం ఊహాశక్తి.

మనిషి తన ఊహాశక్తిని ఉపయోగించి భవిష్యత్తులో జరగబోయేది గ్రహించగలడు, కష్టనష్టాలను ఊహించగలడు. అలా ఊహించి రాబోయే కష్టాలను నష్టాలను ఎదురుకునేందుకు మానసికంగా సిద్ధం కాగలడు. మానసిక స్థయిర్యం సాధించి ఎలాంటి పరిస్థితినయినా చిరునవ్వుతో తట్టుకోగలడు.

మనిషి తన ఊహాశక్తిని ఉపయోగించి లేని కష్టాన్ని ఊహించగలడు. తాను చూస్తున్నదాన్ని తప్పుగా అర్థం చేసుకుని లేని ఘోరమైన ప్రమాదాన్ని ఊహించవచ్చు.

ఆ ఊహ ప్రమాదం నిజమైనదని భ్రమచెంది కృంగిపోవచ్చు. నిరాశ చెందవచ్చు ఎంతగా అంటే, తన ప్రాణాలు తీసుకునేంతగా.

తన ఊహ తన భ్రమ అన్న భావన కలగక అదే నిజమని భావించి సర్వనాశనం చేసుకోవచ్చు.

తన ఏ ఊహ నిజమైనది, ఏ ఊహ భ్రమ అన్న విచక్షణ జ్ఞానం ప్రదర్శించటం ఉత్తమ వ్యక్తిత్వానికి నిదర్శనం.

ఈ విషయాలన్నీ శరత్‌కు తెలుసు. అందుకే అతడు తాను చూస్తున్నదాన్ని అర్థం చేసుకోవాలని సరైన రీతిలో నిజాన్ని గ్రహించాలని తపనపడుతున్నాడు. కానీ మానవ స్వభావంలో ఒక వైచిత్రి ఉంది.

తన ప్రత్యక్షంగానో, పరోక్షంగానో సంబంధం లేనంత వరకూ మనిషి ఎలాంటి మోహ మాయలకు లోను కాకుండా విషయాన్ని విశ్లేషిస్తాడు. అవగాహన చేసుకుంటాడు.

కానీ తనకు సంబంధం ఉన్న విషయం దగ్గిరకు వచ్చేసరికి పక్షపాతం చూపకుండా వుండలేడు. పలు భావనలకు గురికాకుండా ఉండలేడు. ఆ విషయంతో సంబంధం లేకుండా నిర్మోహంగా విశ్లేషించలేడు. అందుకేనేమో, దేవుడు ఎవరికీ అందనంత ఎత్తులో ఆకాశంలో కూర్చుని నిర్మోహంగా, నిర్భావంగా మనుషుల తలరాతలు రాస్తూంటాడు. ఎలాంటి బంధాలు, భావాలు లేకుండా తీర్పులు చెప్పేస్తూంటాడు అనుకున్నాడు శరత్.

ఇదే పరిస్థితి తన స్నేహితుడికి వచ్చి వాడు తనకీ విషయం చెప్పి సలహా అడిగి ఉంటే తానేం చెప్పేవాడు? ఆలోచించాడు శరత్.

'కంగారు పడాల్సిన అవసరంలేదు. కాలం మారింది. మనం ఎదిగేటప్పుడు అమ్మాయి మన వైపు చూస్తేనే కలలు కనేవాళ్ళం. అమ్మాయిలతో మాట్లాడేవాళ్ళని అసూయగా చూసేవాళ్ళం. ఇప్పుడు వేరు. ఇప్పుడు అబ్బాయిలు, అమ్మాయిలు చిన్నప్పటి నుంచీ కలసి చదువుతున్నారు. కలసి ఎదుగుతున్నారు. తమ తరంలాగా అమ్మాయి ఓ అద్భుతమైనది కాదీ తరంవారికి. తమ తరం వారు ఒక అమ్మాయితో మాట్లాడితే ఆమే సర్వస్వం అనుకునేవారు. కానీ ఈ తరం అలాకాదు. వీళ్ళకి బంధాలలో శాశ్వతత్వంపై నమ్మకంలేదు. వీళ్ళకి కెరీరుపైనే దృష్టి తప్ప కామంపై కాదు. వీళ్ళకి అదంత పెద్ద విషయం కాదు. వాళ్ళని నిలదీసి, అడిగి, గిల్టీగా ఫీలయ్యేట్టు చేసి లేనిపోని ఆలోచనలు కల్పించే బదులు వాళ్ళని స్వేచ్ఛగా వదిలెయ్. గమనించు కానీ అడ్డుపడకు. పరిస్థితి అదుపు తప్పుతూంటే అప్పుడు జోక్యం చేసుకో. అంతవరకూ వాళ్ళ సమస్యలను వాళ్ళే పరిష్కరించుకోనీ' అని సలహా ఇచ్చేవాడు.

'లేనిపోనివి ఊహించుకుని అనవసరంగా బాధపడకు అని సర్ది చెప్పేవాడు. వాళ్ళకి లేని వికారాలకు ఆకారాలు కల్పించి వాళ్ల మనస్సుల్ని వికలం చేయకు అనేవాడు. కానీ... తన కూతురికే ఆ పరిస్థితి వస్తే?' శరత్ పిడికిళ్ళు బిగుసుకున్నాయి.

హాలులో చీకట్లో ఏం జరుగుతోంది?

అది ఊహించిన కొద్దీ అతడి మనస్సు అల్లకల్లోలం అవుతోంది.

ఏమీ జరగకపోతూండవచ్చు.

ఫ్రెండ్స్ కలసి సినిమా చూస్తారు. ఎవరిళ్లకు వాళ్లు వెళ్లిపోతారు.

కానీ... ఇలా సన్నిహితంగా ఉన్న వాళ్లలో వికార భావాలు జనించవా? జనించకుండా ఎలా వుంటాయి?

మరి దీని పర్యవసానాలు ఎలా ఉంటాయి?

విదేశాలలో తమ కూతుళ్లు వయసొచ్చాక 'డేటింగ్' చేయకపోతే తల్లిదండ్రులు బాధపడతారని చదివాడు.

తమ కూతురిలో ఏదో లోపం ఉందని కంగారు పడతారని చదివాడు. ఇంకా లైంగిక చర్యలో పాల్గొనలేదని అమ్మాయిలు, ఆ అనుభవం పొందకపోతే తమలో లోపం ఉందని బాధపడతారనీ చదివాడు.

అత్యంత ప్రాకృతం అయిన చర్యగురించి కంగారు పడనవసరం లేదనీ చదివాడు. కానీ..కానీ..

ఎందుకో మనసును సమాధాన పరచుకోలేకపోతున్నాడు.

పలు ఊహలు కళ్ళెం లేని గుర్రంలా పరుగాడుతున్నాయి విచ్చలవిడిగా.

విచ్చలవిడిగా పరుగెత్తే గుర్రాల తాకిడికి దుమ్మూధూళి ఆకాశానికి ఎగిసినట్టు అతడి మనస్సు అల్లకల్లోలంగా ఉంది.

ఉండి ఉండి ఫోను చేస్తోంది ప్రశాంతి.

తాను ఎలాగో బాధపడుతున్నాడు ఆమెని ఎందుకు బాధపెట్టడం అనుకున్నాడు.

ఫోనెత్తాడు.

'ఏమైంది ఫోనెత్తటం లేదు?' కంగారు, కోపం కలగలసి ధ్వనించింది ప్రశాంతి స్వరం.

'ఫ్రెండు కలిశాడు' అబద్ధం చెప్పాడు శరత్.

'ఎప్పుడొస్తున్నారు?' అడిగింది.

'వస్తాను' అన్నాడు. కానీ ఇంటికి వెళ్లాలనిపించటంలేదు.

ఏదో శూన్యం, ఏదో నిరాశ, ఏదో ఆక్రోశం, ఏదో ఆవేశం...

తన మనస్సు తనకే అర్థంకావటంలేదు శరత్‌కు.

మనస్సును మయూరంతో పోలుస్తారు.

అది మేఘాలు దట్టంగా క్రమ్ముకుంటే ఆనందంతో నృత్యం చేస్తుందంటారు.

ఇప్పుడు తన మనసులో మేఘాలు దట్టంగా అలముకున్నాయి.

కానీ తన మనస్సు నాట్యం చేయటంలేదు.

రోదిస్తోంది.

నెమ్మదిగా హాలునుంచి ఒకరొకరే బయటకు రావటం ఆరంభమయింది.

అంటే.. సినిమా అయిపోయింది.

రెండు మూడు గంటలు అలా గడచిపోయాయి.

లోపల వాళ్ళు సినిమా చూస్తూ గడిపితే, తాను ఇక్కడ తన ఊహల్లో దృశ్యాలు చూస్తూ చిత్రహింసను అనుభవిస్తూ గడిపాడు.

నిజంగా, ఈ ప్రపంచం ఎంత చిత్రమైంది.

మనుషులు ఒకరినొకరు ప్రేమిస్తారు ఒకరికి మరొకరు ఎంతో సన్నిహితులం అనుకుంటాము. అనుబంధం ఆప్యాయతల గురించి మాట్లాడతారు.

కానీ.. తరచి చూస్తే అంతా కల్పన.

ఎవరి బ్రతుకు వారిదే ఎవరి ఏడ్పు వారిదే ఎవరి చావు వారిదే

తన కూతురంటే తనకి పంచప్రాణాలు.

కానీ తన కూతురి మనసులో ఏముందో తాను గ్రహించలేడు.

తన కూతురి ఆలోచనలు తనకు తెలియవు.

తన కూతురి భావనలు తనకు తెలియవు.

మరి అనుబంధానికి, అర్థం ఏమిటి?

ఆప్యాయతలకు అర్థం ఏమిటి?

తన మనసులో భావనలు తన జీవన సహచరి అయిన తన భార్యకు తెలియవు.

ఆమె ఆశ నిరాశలు తనకు తెలియవు.

మళ్ళీ ఒకే ఇంట్లో కలసి ఉంటాం. కలసి ఎదుగుతాం.

మనలోంచి మనవల్ల వచ్చిన పిల్లల గురించి మనకు తెలియదు.

తమకు జన్మనిచ్చి, ప్రేమ పంచి పెంచి పోషించిన తల్లిదండ్రుల గురించి పిల్లలకు ఏమీ తెలియదు.

ఎవరి బ్రతుకు వాళ్ళది.

ఎవరి సంతోషాలు వారివి.

ఎవరికి వారే అయిన ఈ ప్రపంచంలో ఎందుకీ తాపత్రయాలు?

ఆలోచిస్తున్న శరత్‌కు వాళ్ల నలుగురు కనిపించారు.

నవ్వుతూ తుళ్లుతూ వస్తున్నారు వాళ్లు.

మిగతా వారు వీళ్లవైపు దొంగచూపులు చూస్తూ పోతున్నారు.

కొందరి కళ్లల్లో పొర్పూ, కొందరి కళ్లల్లో కుతూహలం, కొందరి కళ్లల్లో నిరసన, ఇంకొందరి కళ్లల్లో అసూయ.

'తల్లిదండ్రులు ఈడొచ్చిన పిల్లల్ని ఇలా వదిలేసి ఎలా ఉంటారో?'

ఎవరి మాటనో వినిపించింది శరత్‌కు.

'బరితెగించిన పిల్లలు. చూడండి అడ్డు అదుపు లేదు.'

ఇంకెవరో 'అరే అది మా ఇంటి దగ్గరే ఉంటుందిరా' ఎవరిదో మాట.

'వాడు నాకు తెలుసురా. గొప్ప ఫోజులు కొడతాడు తనకో గర్ల్ ఫ్రెండ్ ఉందని. అది ఎవడు పడితే వాడితో తిరుగుతుంది. వీడిని తన్నిపోయినప్పుడు తెలుస్తుంది గర్ల్‌ఫ్రెండ్ మజా.'

గాలిలో తేలుతూ వస్తూన్న మాటలు వింటూ కూచున్నాడు శరత్.

తమ చుట్టూ చెలరేగుతున్న ఆలోచనల అలలతో సంబంధం లేనట్టు వాళ్ల ప్రపంచంలో వాళ్లున్నారు.

ఆడపిల్లలిద్దరూ ఓ వారగా నిలబడి ఎదురు చూస్తున్నారు.

మగపిల్లలు బళ్లు తెచ్చారు.

ఇద్దరూ చెరో బండి ఎక్కారు.

స్రవంతి బండి ఎక్కి వెనక కూర్చుని ఎదురుగా ఉన్న అబ్బాయిపై వాలిపోయింది.

వాడు హీరో అయినట్టు జుట్టు ఓ చేత్తో వెనక్కుతోసి, బండిని హఠాత్తుగా ముందుకు దూకించాడు.

స్రవంతి తూలి వాడిని మరింత గట్టిగా పట్టుకుంది.

శరత్ గుండె భగ్గుమంది.

వాడిని పట్టుకుని నవ్వి వాడినెత్తిన ఒకటి మొట్టింది.

ఇంతలో ఇంకొకడు వచ్చి ఇంకో అమ్మాయిని ఎక్కించుకున్నాడు.

ఆ అమ్మాయి వాడిని దగ్గరగా హత్తుకుని కూర్చుంది.

ఇద్దరూ బళ్లను అతివేగంగా ముందుకు దూకించారు.

అడ్డున్న మనుషులను తప్పించుకుంటూ 'రయ్'మని దూసుకుపోయారు.

వాళ్లు వెళ్తూ వదిలిన పొగను చూస్తూ నిస్సహాయంగా చూస్తూ కూచున్నాడు శరత్.

కాలం తనని వదిలి వెళ్తుంటే, అది వదిలిన ధూళిని చూస్తూ దారి పక్కన పడిపోయి ఉన్న భావన కలిగింది శరత్‌కు.

ఎందుకో ఒక్క క్షణం అతడికి నిరర్థకంగా, నిష్ఫలంగా తన జీవితం అయిన భావన కలిగింది.

ఏదో అవ్వాలనుకున్నాడు. ఏమయ్యాడు?

ఏదేదో సాధిద్దామనుకున్నాడు. ఏమయ్యాడు?

జీవితం, నీరు తన చేతివేళ్లల్లోంచి పారిపోయినట్టు జారిపోతోంది.

స్వప్న్ ఝరే ఫూల్‌సే, మీత్ ఛుభే శూల్ సే

లుట్ గయే సింగార్ సభీ బాగ్ కి బబూల్ సే

ఔర్ హమ్ ఖడే ఖడే బహార్ దేఖ్‌తే రహే

కార్వాన్ గజర్ గయా, గుబార్ దేఖ్‌తే రహే

స్వప్నాలు వాడిపోయాయి. స్నేహితుడన్న వాడు శూలంతో గాయం చేశాడు. పూలతోటలో శాఖలుకున్న అలంకారాలన్నీ దోచుకున్నారు. నేను మాత్రం నిలచి వసంతం వస్తుందని ఎదురు చూస్తూనే ఉన్నాను. జీవితం నన్ను దాటి వెళ్లిపోయింది. అందువల్ల ఎగసిన ధూళిని చూస్తూ కూచున్నాను.

కార్వాన్ గజర్ గయా! గుబార్ దేఖ్‌తే రహే

తాను కూర్చున్న స్థలం నుండి కదలలేదు శరత్.

అలా ఎంతసేపు కూర్చున్నాడో తెలియదు శరత్‌కు. వెయిటర్ వచ్చి 'సాబ్.. ఆప్ పైసే దియేతో మై దుకాన్ బంద్ కర్ కి జాతా హూ' అనటంతో ఉలిక్కిపడ్డాడు శరత్.

(కొనసాగింపు వచ్చే సంచికలో)

Post your comments